

Det maa være kort

Ikke for langt! Kort er det bare! Dette ord har vi hørt, hvor vi vender os. Paa rette sted er det godt.

Arbejderne vil have fort arbejdsdag. Lærerne vil have fort undervisning eller saa timer. Eleverne vil have korte lektioner. Menigheden vil ikke vide af lange prædikener, korte maade de være. Men tro, om ikke vi er for snare til at ville have alle ting korte.

Alle vil gjerne have mange penge. Stundt maas saa en lang, stor pengepung og denne vil fylde med store, tunge guldpenge, da vil man ikke klage. Da kunde børden gjerne være tung og behævet.

Arbejderne vil gjerne have let arbejde. Tjant og vanskeligt arbejde fjes af alle. Men det er det samme, hvor store og mange velgjæringer Gud overfører os med, vi haar aldrig nok.

Vi vil gjerne, at arbeidet skal ordnes saa godt som muligt. Lad arbejdsdage blive saa korte som det gaar an. Lad os alle gjøre, hvad vi kan for at være medmennesker for hinanden som muligt.

Men lad os ikke bestaaende høre med dette: „Det maa være kort.“

Vi vil alle gjerne have rigelig og god mad. Man klager ikke over, at maden er for god, at der er for meget af den. Nei! Man kan for nogle saa center saa meget, da er man glad.

Ikke for overtes der godfjæbet for man ser maasjer af mennesker som søger did, for at saa meget for lidet. Jeg skalde en morgen tidlig tage toget fra St. Paul og som jeg i den tidlige morgenstund var paa vei til stationen, fik jeg se en stor flok af mennesker udenfor et 10-cents store. Naar jeg kom nærmere fik jeg se, at der var udstillet i vinduet „overalls“ til 10 cents stykket. For at sikre sig en af disse billige buffter, var man staaet op tidlig og stod der i flere minutter og ventet, indtil butikken blev aabnet og man kunde saa en af disse 10 cents buffter. Vi har ikke noget imod, at man gjør brug af gode priser. Kjøb billigt, om du kan.

Men det vi mener, hør gjøres opmærksom paa er, at vi holder paa at blive siggere og fantefer med dette at vi altid vil have meget for lidet, om muligt alt for intet. Vi kan af-

drig saa nok, men det er det samme, hvor lidet vi giver eller gjør, saa er det for meget.

En mandig slaegt er villig og glad ved at arbejde og gjøre sit til, at det kan gaa godt. Den vil ikke saa for intet, men betaler, hvad ret er.

Den, som virkelig vil noget, er ikke saa ræd for at benytte baade tid og penge. Lad os lære vor ungdom at den bør sætte sin are i at kunne advise og bruge sine evner og anlæg. Lad os lære den og os selv, at den adle mand og kvinde vil arbejde med flid og trofast, enten man under godt af det selv eller det kommer andre til gode.

Lad os komme bort fra dette falske sin paa hvet, som mener, at det skal være bore til gammen og fjas. Det rette, adle livslyst vil vide, at det, det kommer an paa er, at udbille evnerne og bruge dem med flid.

En, som vil blive en løber, over sig hver dag med flid. Han springer ikke saa lidet som muligt, men han springer af alle kræfter ihærdig, regelmæssigt og efter en bestemt plan. Paa denne maade over han sit legeme indtil han saa baade dugtighed og udholdenhed.

Lad os lære af ham, som gav alt, endog sit liv for os, hans fiender, men som fik af os, haan, forfølgelse, spott og foragt.

Det er ikke alene umandigt, det er ukristeligt, at tænke alene paa sig selv og have sin egen bygge for sig, men gleumme andre. Den mandige kristne ikke alene ved og tror, at det er handt, guddommeligt sandt. At det i vilde af menneskene stalle gjere mod eder, det gjere i mod dem, thi haadan er loven og profeterne, men han vil i levende tro gjøre efter dette ord. I en vantro mund er dette ord en vederlyggelighed, men i den kristnes hjerte er det en levende sæd, der vokser og bærer frugt. Derfor er den kristne langmodig, fagttodig, kjærlig og over sig i alle frejthedens dyder.

Derfor siger ikke den kristne: Det maa være kort, men han siger: Gud giv mig naade til at være tro i mit kald og at anvende alle mine evner til det udøve til Guds navns ære, mig selv og mine medmennesker til sand nytte og gavn.

paa sin vei hjem fra arbeidet, og det faldt ham ind, at han skulle fortælle den gamle, rødgløsende dronker, at de bad for ham. Han gik ham imøde og sagde til ham:

„God aften, Jonas! Jeg og mine fone har lagt en plan angaaende dig. Ved du, hvad det er?“

„Angaaende mig. Det begriber jeg ikke. Hørte jeg rigtig? Hvad er saa det?“

„Ja!“ sagde Samuel i en fortrolig tone. „vi beder Gud hver dag om at frelse din fattige sjæl, og vi ved, at han vil gjøre det.“

„Frelse mig?“ roabte den stoffels mand. „Næ! Nei, I har eders bønner, min gode mand, eller anvend dem paa en mere værdig.“

„Hvorfor det?“ spurgte det gamle bybnd i en ligefrem tone. „Oven-trænger mere til det end du? Der prædikant formante os til at bede for en eller anden bestamt, og vi er blevet enige om, at det skal være dig. Du maa heller give taht og lade Gud frelse dig.“

Jonas Summer vendte sig foragtelig bort og med en stræffelig ød — gik saa ned ad gaden og gik ind paa den nærmeste bevertning med et ufordrende blik til Samuel, som stod og saa efter ham med sorg tegnet i sit venlige ansigt.

Fra den dag af blev Jonas Summer værre end nogenfunde. Han drak om muligt værre, for galere og syntes opat paa at ruinere baade legem og sjæl fuldstændig. En dag, da han havde mishandlet sin hustru mer end selvandlig, forlod hun ham, og da han ikke betalte sin husleie og idetheslaget var en ubehagelig leier, satte værten ham paa gaden.

Han kom drivende foran Samuels hus og blev kaldt ind. Men han blev staaende i døren og betragtede det gamle par. Saa sagde han: „Sør nu, venner, bed ikke mer for mig. Det gjør mig ikke den fjerneste nytte. Det fader mig blot; jeg bliver værre fra dag til dag af det. Jeg kan ikke blive fri for den tanke, at I beder for mig. Gaaede naar jeg er fuld og naar jeg er ædru, følger den mig, og jeg drifter saa meget værre for at blive den tait. Saa hold op!“

„Hvad du der siger, virker ingen-ting paa os,“ svarede Samuel høitidelig. „Vi vil blive ved at bede og tro, indtil du er død. Saa kan bare bønner ikke gaae dig længer.“

Jonas betragtede parret med flad fortvilelse i sit blik og sagde: „Bliv I da ikke holde op?“

„Nei!“ svarede de begge stille. Dronkeren gik sin vei.

„Samuel!“ sagde Marie tankefuld efter aftensbordet, „ved du — jeg tror vi burde gjøre noget ogsaa foruden at bede for hans fattige sjæl. Jeg føler mig ikke rigtig tilfreds, som det er. Vi burde ligne Jesus mer. Hør nu: Jeg vil indrette en sengeplads til ham. Jeg kan jo ogsaa lave lidt mere mod til om aftenen end jeg pleier. Jeg skal prøve paa at vaske hans tøj, og vi maa hjælpe ham til at hjælpe sig selv. Gør ikke gjærningen gaa haand i haand med bønner, Samuel? Han saar love ikke at image brændevin, saalænge han er her. Det er det eneste.“

Den gode kvindes plan blev snart realiseret, og ikke længe efter fandt Jonas Summer sig til sin egen store forbauselse pleiet og forjont med mad saubovsom baaret paa bønnens arme af det adle, gamle bybnd og hans hustru. Og det er vel overflødig at tilføie, at de fik se sine bønner opfyldt. Den stoffels mand, som var forladt af alle og haabst fortabt i sine egne sene, blev ved Guds naade og menneskers kjærlighed en ædruelig mand og en sand kristen.

(Krisl. Ugebl.)

Pinse.

„Han skal dape eder med den Hellig-aand og ild.“ Mt. 3, 11.

Han var norsk-amerikaner født i Hallingdal og reiste „over“ som liten gut. Far og mor var tungt i det, saa fulgte de gaarden og drog ut.

De kjæmpet og slet og arbeidet med jorden, og lidt efter lidt arbeidet de sig veltand til.

Men under alt sit slit og slapp tænkte de paa hjembygden, og hver gang de havde en liten stund talte de om Hallingdal. Det rummet for dem hele Norge.

Minde du — — ja far.

Ja, ja mor, og mors smaa trætte sine blev store og glansfulde.

Men aldrig blev mors sine saa store, og aldrig fars stamme saa varm som naar de talte om den vesle fjeldtoppen, som saa ikke langt fra deres gamle hjem, og som hvilken sølen hoer fuld gik ned. Minde du hvordan sølen gylde den, ja far. Ja, ja mor, og mors smaa trætte sine fik en vidunderlig glans.

Han gik og hørte paa alt dette, den vesle pjoffen, og han tænkte bestandig ved sig selv: Jeg maa se det naar jeg blir stor — jeg maa se det landet, bygden, fjeldmausen.

Og han vokste op, og han kom paa skole, og han kom paa college, og han blev prest; og alle aarene over tænkte han ved sig selv: Jeg maa se det der altsammen — naar jeg bare naar hjem.

Saa endelig en dag stod han færdig til reisen. Det var tidlig paa vaaren — for tidlig for folk som var kjædet ved veirforholdene i gamlelandet; men han hadde ventet saa længe; nu orket han ikke at vente længer.

Han kom til L. i Hallingdal litt før vaalse.

Det hadde været en haard vinter det aar, med megen sne, og saen saa endda hsi paa jorde rogn nuter. Veiene var saa vidt bare, men sølen stod en over anlene.

Den unge prest kom til sin fors gamle hus — det var enkleidig, faldende farbig rønne. Han gik til den gamle brønd som hans mor hadde omgitt næsten med en poetisk mykstil; — — det var bare et lite hul med vand, — og vandet stank! Han stod ved aftenside og saa utover bygden, fars og mors bygd, fars og mors kjæmpel de mange aar! — Den var saa ityg saa han fik vondt for brystet af at se paa den.

Men han hadde fjeldtoppen igjen. Der maatte det være altsammen: dit-hen maatte han.

Sneen saa hsi over marker og fjeld; men han kjaepet sig frem. Han sank ned i dypt hul; men han halede sig op igjen. Vinden blaaste ubarmhjertig gjennonstrængende; men han anset det ikke. Han maatte derop.

Han visste det nu med sikkerhet: Det var derfra far og mor hadde set hele hjembygdens herlighet.

Han naaede op.

Det var ingen sol den dag. Himlen var graa og mørk. Han stod de for sinene — endda der ingen sol var.

Den flate bygd saa nedunder i graa sløvs og under et træstøst hvitt tilskaf. Der steg røl og av nogen piper. Det var det hele. —

Saa gik han ned i bygden igjen til sine stoltfolk. Han vilde reise straks. Han hadde set nok.

Om han da ikke vilde vente? Nu kom jo vaaren snart, og træfuglene, og høvren vilde springe ut, og høvrene slippe løs — —

Men han vilde ikke vente. Han forstod det nu. Han manglet den ene fornødne betingelse for at kunne se:

Fars og mors sine.

Saa pakket han sin kuffert og reiste tilbake over havet.

Saaledes er det ogsaa med vort

En Herden uden kjærlighed

Kjærligheten holder meget paa gode gjæringer, som farthæerne paa Jesu tid. Den, som bærer broer, standfætter veie osv. erhverver sig derved en høvren fortjeneste. Folket formanes ogsaa altid til at gjøre godt. I de store byer findes der konfucianste prædikeboller, hvor der endog holdes en slags prædiken. De er til dels oprettet som en protest mod de evangeliske kapeller. Ligesom farthæerne fastede meget, saaledes gives der ogsaa i Kina folk, der som buddhisten afholder sig fra nydelsen af fisd. Kvæsterner spiser hverken osseller hundekjød. I de store stæder gives der ogsaa velgjærighedsanstalter. Saaledes er der i Mantou for allerede 150 aar siden oprettet et stort hittebørns hjem. Det er nævnelig opgyvet, hvor meget der manges ud hver maaned. Men man ser ogsaa der, at der er meget sandt i det gamle udsagn: „Gjærighedsbønder er glimrende laster.“ Mange heru der som ganske smaa, fordi man ikke lader dem saa den rettelpleie. Sa endnu i barndommen bliver de overløvede folgt til en pris af omkring fr. 2.00, enten som slaver hos rige folk, eller som foigerdette for fattige mennesker, eller endelig til berøgtede huse. Der er institutioner, hvor menneskekjærligheden skulle raade, men som i virkeligheden er det afføreligste, man kan tænke sig. Mødre, som ved meget vel, hvad der gjøres med børnene, sender dog sine smaa detre derhen. Hvoed er værst, enten at dræbe eller fælde til berøgtede huse? Der gives ogsaa blindeasylter, spedalskekolonier,

anstalter, men ogsaa der mangler kjærligheden.

At det ikke staar rart til med kjærligheden, ser man af behandlingen af de vanvittige. Man binder dem, som om de var vilde dyr, og tisser dem oveni hovedet. Ogsaa andre nabliden-de bliver ofte spottet. Sand kjærlighed maa vise sig, naar uloffen har rammet en; men ovsaa for brand nogensteds, saa indfinder naboenne sig for at røve og plyndre alt, de kan saa fat i; ligedan gaar det for sig, naar en baad gaar under. Ordspøget siger: „At gaa paa bjergene og løge en tiger, er let, men at aabne munden for at bede om noget, det er tungt.“ Dette viser tydeligt, at ogsaa Kina traenger evangeliet.

De mange ordbrøge kan man godt anvende, naar man prædiker for høvrenerne. Kjærligheten er som alle orientalske billeder, og lignelsen om den forlorne søn passer f. eks. saa godt, at engang, da jeg havde fortalt denne lignelse, roabte en mand: „At det er jo min egen historie! Jeg har to sønner; den yngste reiste til et fremmed land, men kom sig tilbage og maatte underberbe vanskelige sine klæder og fængsel. Jeg var glad over hans tilbagekomst og lod fagerie indløse, men hans ældre broder spottede den uordentlige, udhvævende broder.“

Det gaar i Kina, som det gik i Israel og senere i det romerske rige: „Evangeliet prædiktes for de fattige.“ Vi beder om, at den tid snart maa komme, da ogsaa i Kina alle sine maa høre sig i Jesu navn, og at forset maa høre over drøgen.

forhold til Kristus. Paulus sier „at ingen vel hvad der bor i mennesket, uten menneskets aand, som er i ham.“ Saaledes vel heller ingen, hvad der bor i Gud, uten Guds aand.“

Han den som har Guds aand, aanders opladte sine, evner at se Guds herlighet i Jesu Kristi aasjn. For alle andre er den skjult.

Det er altsaa et vi alle traenger: Guds aand.

Men aanden er jo uigdyt, virkelig islandt os, hvoraf kommer det da at vor tid er saa fattig paa aand? Er det Guds skuld? Er han ganske fattig naar det gjælder at gi?

Nei, men det er ikke med aandens gave som med sol og regn. Om disse je gaver sier Jesus: Gud lar sin sol gaa op over onde og gode. Han lar det regne over retfærdige og uretfærdige; han gir dem alt dette selv om de ikke ber om det.

Men om aanden heter det: Han kommer kun hvor han er saant; han raader kun hvor rum han faar.

Derav fattigdommen. Vite længsel; ræd for at gi ham rum.

Saa, det er virkelig sandheten: Vi er ræd for at gi ham rum.

Som den juke er ræd for at gaa til lægen, fordi han da vil saa høre sandheten om sin sygdom, saa er vi ræd for at gi helligaanden rum. Han vil nemlig si os sandheten.

Vi sukker at bli fylde av Kanden paa samme maade som den juke sukker at bli frisk. Men han er ræd operators skærpe kniv.

Men hvad er Kanden andet end lid som brænder dødskjellet velt, operators skærpe kniv som skjærer det ufaldkomme og lydige bort?

Vi svinger nok: O Helligaand som til os ned, din bolig du i os bered. Vi ber nok: Guld og aed med Helligaand! Men naar Kanden kommer for at gjøre sin gjærning i os, traenger vi høvren for ham.

Lær, her er den fande grund til din fattigdom.

Skal vi saa for alvor, med retstafne hjerter begynde at be om Kanden? Skal vi gaa ind for Guds

ansigt og si: Gud, jeg ser hvad det er i veien med mig; jeg befender at jeg er ræd for at slippe din Helligaand ind i mit hjerte — jeg fryn- per mig for ofrene, kampen, smerten. Min Gud, min Gud send mig dog din Kand; det faar koste hvad det koste vil, hvilket mig til at lufte op hjertet. Jeg vil til dig; jeg vil leve hele med dig. Na Gud, min Gud lad det dog bli pinse for mig!

Skal vi begynde for alvor at be litt?

Da blir der pinse. Bær sikker paa Kanden. S. E. (Orden). det.

„Den Norsk-Lutheriske Kirke.“

Dr. S. O. Stub, forward for „Den Norsk-Lutheriske Kirke i Amerika“ har været paa reise omkring i det nye forenede Kirkesamfund nesten uafbrudt siden den 18de Septemder; hans reiser har struffet sig fra Atlanterhavets kyster til Iaterne paa Stillehavets kyster til Canada. Han har delttaget i fredsmøder, prædikonferenser og menighedsbesøjer, og overalt har han, hos saavel menighedsfolk som præsterne, fundet vidnesbud om almindelig tilfredshed over sammenlutninge i av Den Forenede Kirke. Daaes Synode og Den Norske Synode, siger han.

Ved Luther Theologiske Seminar har dr. D. E. Brandt midlertidig overtaget stillingen som forstander ved seminariumsbygningen i Hamline efter afdøde dr. Johs. Alvisafers. Afvøde dr. Alvisafers var vicebestyrer for Den Norsk-Lutheriske Kirkes præstefole og forstander ved seminariumsbygningen i Hamline. Prof. E. Hove har overtaget prof. Alvisafers fag, evangelie-harmoni.

Sej af studenterne ved Luther seminar er udfredet til militærtjeneste.

W e r t !

„Herold“ vil udkomme næste uge ifstedet for den følgende, da det vil gi anledning til, at præsterne o. a. kan saa ind fine juletillysninger. Send os tillysninger o. a. saa snart som mulig.

Bøn og arbejde.

Det var en søndag aften Espurgen holdt en af sine kraftigste prædikener. Hans emne var „Udholdenhed i bønner.“ Rådernalet var overfyldt, unge og gamle, rige og fattige, alle lyttede med opmærksomhed til de ord, som kom fra hans læber. Han formandede de kristne til at være ihærdige i bønner og tilføiede:

Der er sjæle, som traenger til, at de bestemt overtales. Hol bøde for dem, de traenger til en eller nogen enkelte alvorlige, færlige og bestemte bønner for at blive fset til Frelserens fadder. Mændt tilhørerne den aften bejandt sig et gammelt bybud og hans hustru. De kjædet begge Frelseren og vilde gjerne tjene ham. Da de kom hjem, lagde Marie merke til, at hendes mand var ufædvantlig taust og tankefuld.

„Hvad er der i veien, Samuel?“ spurgte hun, medens hun løstede hattebaandene. „Du er vist traet og sulten. Set dig og hvil dig lidt, saa skal jeg straks lave aftensmad istand.“

Hun gav sig til at blaafe ild i kamminens glødende kul og klorrede muntert med koppen og tallerkener. „Marie!“ begyndte Samuel, „jeg tænker paa den kraftige prædiken, vi hørte. Jeg tror knapt, jeg har gjort min pligt med at bede for folk.

Den stoffels Jonas Summer, som gik forbi paa gadehjørnet i. eks. Jeg har aldrig ofret saa meget som et dønnestul paa hans fattige sjæl. Maa- ske han venter paa det.“

„Jonas Summer!“ udrød Marie og havde nær taht koppen af bare overnatelse. „Kan du ikke indse, at han er umulig. Han er saa gjen-nemstruffet af spiritus, at du ikke kan saa en eneste klar tanke frem i hans stoffels træthed. Naar han ud fra drukkenstaben først; siden kan du maaske give dig til at bede for ham.“

„Lys!“ raabte Samuel, næsten bragt ud af ligevægt. „Du toser som en daarlig kvinde. Serren tænker ikke saaledes om stoffels hnydere. Maafe der aldrig er nogen, der har bedt en bøn for ham. Jeg vil be- gynde at bede Gud om at frelse og bedvigne Jonas Summer i et med- iaften. Og i en anden tone tilføiede han bevaaget: „Du skal hjælpe mig, min ven. Hvoed to eller tre bliver enige om — ved du. Lad os paa- beraabe os Guds løfter og saa forsøge at bede Jonas ind i Guds rige.“

Det var ikke godt at modstaa den milde, bevagede tone i Samuels be- gjærning, og derfor gik Marie, næsten mod sin vilje og vist ogsaa mod sin tro, med paa at deltage i forbønner, og en lang tid frembar de begge baade morgen og aften inderlige bøn- ner.

En aften mødte Samuel Jonas

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association.
Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
Phone Main 4270.
812 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Bladet koster
for Aaret \$ 75
for Canada eller Norge 1.00
Bestilling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash.
Nyheder maa sendes saa tidlig i Egen, at de rækker hertil senest Tirsdag.
Adresseforandring—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maa denne straks opgive både den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan omdirigere den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Ophold.
Entered as second class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

MERK.

Naar de Indsønder Betaling saa se efter paa Adresselappen om der bliver kvitteret. Det tager omtrent to Uger før Kvitteringen kommer. Hvis der indsaar sig Føll, som ogsaa kan hænges, saa skriv straks. Hvis de ventur med at gjøre dette, falder det svært vanskeligt at faa det rettet. Hjælp os ogsaa med dette.

Alle Penges, som sendes til Herald, bør sendes adresseret:
Pacific Herald,

Parkland, Wash.

Send ikke Penges til Redaktøren, da det volder Bryderi.

Redaktøren af "Herald" bør handle med dem, som anvender i "Herald."

Befjendingsliste.

Det befjendingsråds herved, at det aarlige korporationsmøde for Parkland Lutheriske Hørslem vil blive afholdt i hjemmet den anden Tirsdag i januar (den 8de) klokken 1. etim., hvortil alle er venligst indbudne.
Jacob Lundb.

Arbejdsmødt.

Søndre Puget Sound Kreds af Den Norske Lutheriske Kirke vil holde sit aarlige missionsmøde i Vor Frelsers menighed, Tacoma, Wash., påsdag den 23de Febr. 1918. Mødet begynder den 23de kl. 10:30 form., med nadver-gudstjeneste. Knapingspræken ved distriktsformanden, past. L. C. Foss. Skriftetale ved pastor H. Wald. Samtaleemne for mødet blir Ap. Of. 1: 8. Pastor O. E. Sellsen indleder. Paa søndag form. den 27de vil antagelig samfundets missionskasserer, past. Peder Langjerd være tilstede og holde missionspræken. Offer til missionen optas da.
Olaf Hølen, sek.

Arbejdsmødt.

For Frelsers norsk lutheriske menighed, Tacoma, Wash., O. J. Ordal, prest, holdt sit aarlige menighedsmandag aften. Der var mange tilstede og mødet var særdeles vellykket og hyggeligt. Bistav har menigheden meget at være taknemmelig for ikke mindst i aar. Arbej-

Det er langt lettere at spare end at tjene.

Vi opmuntrer enhver til at begynde, vi giver renter, bankbog og gjør alt arbejde, alt indskydereu gjør er at bringe pengene til banken.

Scandinavian American Bank

J. E. Chilberg, President
Gustaf Lindberg, Vice-Pres.
H. Berg, Ass't Cashier
O. S. Larson, Manager

det har gaaet jævnt og godt. Vi fan ikke vege paa store tal i det andre, som tegn paa arbejdets vækst og dog har menigheden vokset betydelig. Tre familier meldte sig ind i menigheden ved aarsmødet. Flere har været optaget for. Vi takker Gud for alt. Nær for at vi har hans ord og sakramenter.

De forskjellige embedsmand oplæste sine aarsberetninger til menigheden. Af disse fremgik det, at hvad det andre angaar, saa har vi al grund til at takke Gud. Den andre fremgang har der ogsaa, vi har dog Gud alene ved hvor stor den er. Følgende embedsmand valgtes for det kommende aar.

O. J. Ordal er et officio formand. Peter Larson valgtes til vice formand.

Erif Nedal, sekretær.
B. L. Fureth, finans sekretær.
Norman Hall, kassierer.
Mattias Johnson og A. B. Horn træffes paa tre aar og C. W. Berg træffes paa et aar.

Bertrom Horn, chief usher.
Engelomite, M. R. Colbo, L. A. Stov og Andrew Blundum.
Mediører, S. L. Kirkebo og O. J. Ekre.
Pastorer for søndagsskolen, O. E. Døllan.

Det vilste sig at mr. Ekre, som nu i to aar har forestaaet finanserne, havde mellem 3 og 4 hundrede dollars overskud i kassen.

Gud se tak for sin naade, at vi har ordet og ordets embede!

Julen.

Julen staar for døren. Gud gi os alle naade til en fand beredelse til at fejre den med glæde og tak. Julen vil i aar fejres med et dybt alvor og alle, som har hjerte for tidens alvor. Man vil ikke kunne glemme de mange hjemløse, husvilde og nødlidende i den store verden. Gud se i naade til alle, alle!

Det Røde Kors.

Næste søndag opfordres alle prester til at tale til menighederne om Det Røde Kors. Denne opfordring kommer fra President Wilson. Alt arbejde for Jøge og laarede soldater udføres gennem det Røde Kors. Man vil at alle skal bli medlemmer af det Røde Kors. Der bør ikke findes nogen som ikke slutter sig til arbeidet.

Camp Lewis.

Pastor H. A. Anderson, prest for vore norsk lutheriske soldater er i travelt virksomhed jent og tidligt. Han holder møder og besøger soldaterne. Det er et uoverkommeligt arbejde. Der er flere hundreder af norske. Den første afgang holdt pastor Anderson en uge siden. 85 soldater gi til alters. Gud se tak! Der er anledning og den benyttes efter bedste Hjen.

Fredag aften den 30te Nov. reiste sangerne fra vore norsk lutheriske kirke i Tacoma ut til Camp Lewis og sang for ca. 2,000 soldater i det store auditorium.

Blandt andre sange sang de "Den store blide slof" av Grieg og den 126. psalm av Bennerberg. Møret tæller ca. 130 stemmer. Soldaterne erklærede, at det var det bedste de havde hørt hidtil.

I Tacoma antænger alle vore norske lutheriske kirker sig til det yderste for at gjøre det hyggeligt og godt paa alle maader for soldaterne. Soldaterne indbydes til hjemmene hvor de behandles som lem av familien. Og jandelig de fortjener det. Vi har høvt mange av dem i prestegaarden og kjædere senere ungdom har ikke vi høvt. Velopdragne og kristelige er de. Det er en ren fornøjelse at hugge for dem. Og sig som de fattet pris paa det! Gud signe vore soldater.

Vor Frelsers norsk luth. kirke, syd 3 og 17de gade, er den eneste av de lutheriske kirker i byen høttil som har høvt hvad man kalder "open house" søndag eftermiddag. Disse søndag eftermiddagsmøder er addeles inspirerende. Der møder soldater og ungdom som ældre. Der musiferes, orkester, solo, violin trio, o. s. v. Fokal musik o. a. medens man pafjærer og blir befjendt. Kl. 5 fejveres

COLE MARTIN CO.

926 PACIFIC AVENUE

HAR MEGET STORT LAGER AF BØGER FOR ALLE SKOLER, FOR HJEMMETS BIBLIOTEK OG FOR ALLE SOM LÆSER. DE HAR GLOBE-WEER-NICKE BOOK CASES, WATERMAN'S PENNE, SKRIVEPAPIR OG ALT SOM PAAES I EN MODERNE BOGHANDEL.

lunch frit til alle. Man tilbringer fra tiden til kl. 7:15 paa informel maade. Aftenangsten begynder kl. halv otte.

Hidtil har tre kvinder ad gangen fejretet lunch og vi vil fortsætte med det saa længe vi kan.

Som jeg sletter her og skriver dette kommer det mig for, at menigheder, kvindeforeninger og ungdomsføreminger og enkeltpersoner kunde snitte de kunde være med.

De skal saa anledning til det Søndag den 23de holder vi juletræsfest for soldater som kan og vil komme til kirken. Vi kan ikke gi dem nogen julepresent, men vi skal gi dem en ven juletræsfest, som Gud lar det lykkes.

Disse udenforstående skulde ikke at jende penge, til at jare udgjættene ved en søndag eftermiddags underholdning skal de saa anledning til det.

Redaktøren skal med glæde tjene som kasserer og vittere i "Herald". Ole ikke vore soldater. Ole ikke de store indsamlinger, som nu foretages i vor kirke netop for at drive arbeidet ved de forskjellige "cantonments."

kvindeforeningen i Vor Frelsers kirke, Tacoma, O. J. Ordals kald, har det sidste aar ikke høvt uti, ikke suppers eller dinnere. Den har kun drevet sine regulære møder, høvt en eftermiddag og saa modtaget pengegaver direkte. Der er indkommet over \$600 dette aar og vi har ikke bedre vej end at vi synes Gud har rigelig vellykket os. Kvinderne siger: "Vi er saa glade over, at vi har begyndt med dette slag." De synes det gaar saa let, at det er ingenting. Gud se tak! Andre til opmuntring.

Teologisk Tidsskrift.

En vellykket frugt av foreningen av de tre samfund, der nu udgjør Den Norske Lutheriske Kirke i Amerika, er at vore kirkeblade kan bli høvt større og bedre. Vi har længe høvnet et teologisk tidsskrift. Nu er dette høvt tilfredsstillende, idet "Teologisk Tidsskrift" har begyndt sin virksomhed. Det første nummer kom i oktober. Det skal udkomme kvartalsvis, hvert hefte 80 sider. Redaktører er pastorerne N. Malm, Th. Ege og O. L. Lee. Det udgives av Den Norske Lutheriske Kirke i Amerika og koster \$1.00 om aaret betalt i forfrid.

Vi forordt hvidættel vi første program:

"Dermed afsendes det første nummer av Teologisk Tidsskrift. Gud gi at ogsaa dette foretøgende maa ved Guds naade komme til at tjene hons kirke og dens arbeide! Tidsskriftet har til opgave at levere avhandlinger over emner paa den teoretiske og den praktiske teologiske omraade. Det maa ogsaa staa oapent for drøftelse av spørgsmål hvorom der inden vor kirke kan være meningsforskjel, altjaa for meningsbælgning inden rimelige grænser."

Det er en ren uhelds af læse dette første hefte av tidsskriftet veltrødiget og indholdsrigt som det er. Det behøver godt for fremtiden.

Mange blandt lægeføkket vil vistelig holde Tidsskriftet og læse det med stor interesse selv om en del av læsestoffet vil ligge høvt for dem.

Indhold er følgende:
Forord av første redaktør pastor Malm.

1. Kabenboringsens færegne karakter og betydning for Guds menighet. Av dr. Johs. Nivisaker.

2. Søret gaven til at gjøre vore nature-unders, i Hfset med Jesus og apostelføkket, til kirken forjættede ordinære laar? Av Markus O. Noellman.

3. The Relation of Luther to Education. Av Prof. Oscar L. Olson, Ph. D.

4. Skatetistiske reflesjoner over det første bud. Av B. L.

5. Nutidens dannelse i dens forhold til religion. Av N. Malm.

6. Et par kjendegjæringner i jødeføkkets historie. Av N. Malm. Vi vilde gjerne opmuntre dem blandt lægeføkket, som er interessert i dybere læsning av holde Tidsskriftet. At alle prester og lærere holder det er en selvfølg, da ingen har raad til at være det foruten.

Gud signe tidsskriftets store arbeide!

Fra vort Kirkefelt

Tacoma.

Vor Frelsers norsk luth. kirke, syd 3 og 17de gade, O. J. Ordal, prest, søndagsskole kl. 10. Engell møder søndag kl. 9:30. Hjemstje paa engell kl. 10, paa nord kl. 11. Aftenangsten paa engell kl. 7:30. Festlig og underholdende sammenkomst for soldater, ungdom og andre hver søndag eftermiddag. Lunch fejveres kl. 5. Kvindeforeningen møder næste mandag aften kl. 8 i tregens "parlor."

Pastor Skarvedt fra Va Center, Wash., avla prestegaarden et kort besøg søndag aften. Han prædike ved aftenangsten i kirken paa 3 st. O. Hølen, prest.

Seattle (Ballard.)

Jakten (fredag) har Guild sit jette utfølg i Sionskirke.

Sangskole for juletræsfesten holdes hver lørdag kl. 10.

Konfirmanterne møter indtil jul hver fredag kl. 8:45.

Den første languddstjeneste i den sammenfattede menighet holdes søndag aften.

Møret ledes nu av Instens mest kjendte sangleder, den norske komponist, prof. Rudolph Møller.

Lagdommen har torsdag den 13de en tilføjning til indtækt for barnehjemmet. Ubrukt lektøi bringes med.

Konsumenshetens kvindeforening har sin lille fest i det gamle aneks søndag aften. Dermed tar vi avsked fra Sionskirken.

Parkland, Wash.

Mr. Hølen og familie hadde utlig besøg av pastor Saartemo, der for tiden øpholder sig i Stanwood. Pastor ble høvt ogsaa akademiet og barnedjemmet og uttalte sig meget fordelagtigt om begge anlegg.

Mrs. Geo. Henriksen fra Portland, Oregon, bragte to barn Lillian og Leo Buckbee til barnehjemmet denne uke.

A. Fjeldnes fra Astoria saa indom til akademiet forrige søndag. Han er paa en furetrekke til Alaska i forretningsanliggender. Dr. Fjeldnes er forretningsmand i Astoria og har vært der høvt.

For hin vekte narvover erindrede han akademiet med en vaffer pengegave.

Mr. M. Ophaug, der var elev her flere aar siden og som i den senere tid har øpholdt sig i Dawson, Alaska, hilste paa gamle bekjendte i Parkland. Mr. Ophaug betænkte ogsaa skolen med en pen gave.

Vor nye lærer i pianoføll, prof. A. Noren, assisteret af prof. Sheppard og Mrs. Wayer gav den 10de denmes en recital som var overmaade vøllføkket. Mr. Noren er luntner av første rang og kaauderer sit instrument med en ferdighed som er forbauføende. Prof. Sheppard der har en felden vaffer og vel utvøkket tenorstemme sang flere stykker der vandt stort biføld.

En del nye elever kommer og mange flere ventes efter jul. Vinterterminen begynder nemlig den 7de januar, 1918.

Mademiets elever driver nu en

boarding club. For at komme udaf det saa billig som mulig indfører eleverne en ikke utvøkket del af arbeidet selv.

Mr. Ludvig Larson hadde nellig besøg av sin loogter, Aug. Buschmann.

Sub Tacoma.

Den første Norsk luth. kirke, Warner og 62nd St., O. Høgenes, prest. Søndagsskole kl. 10. Gudstjeneste søndag aften kl. 7:30, engell møder torsdag kl. 3:30 etim. J. P. S. møder torsdag aften i kirken. Forglem ikke at nye rigelig til samfundskasserne og missionen.

Dalla, Wash.

Konfirmanterne møder lørdag kl. 9. Søndagsskole kl. 10. Engell præken kl. 11. Norsk præken kl. 11:30.

Tacoma, Wash.

Immanuel Lutheriske kirke, No. 14de og Stevens St., O. Høgenes, prest. Søndagsskole kl. 10. Ingen præken. Konfirmanterne møder mandag aften hos presten. Luther foreningen (mand og kvinder) møder onsdag aften i kirken. J. B. S. møder fredag aften. Gudstjeneste den 23. Dec. kl. 11 form. Forglem nu ikke indsamlingen til samfundskasserne og missionen.

Overtraffelse. Forrige lørdags aften, den 1. Dec., kom der folk i flø og følge op til 1314 No. 19th St. Vest og Mrs. C. A. Olson og Past. L. L. Ørevig ledet fløkken. Det var menighedsflø. Kvindeforeningsflø og forældre som har barn i søndagsskolen samt naboer som kom forat hilse paa Mrs. Høgenes. Vest. Ørevig frembar i en meget pen tale hemigten med fløket. Man vilde paa denne maade saa utdrøkke sin tak og passkjønne til presteføkket for det arbeide hun udfører i kirken og menigheden som organist, søndagsskolelærer og andre tjenester i menighedsarbeidet. Dermed overrøttte han paa gæsternes og andres vegne en gave paa \$45.00 og suffede prestefamilien held og vellykkelse i arbeidet.

Past. Olson fulgte med en tale hvori han pegte paa forskjellige maatter hvorpaa fløket kunde "opmuntre" presten i hans arbeide og nævnte specielt det at være slittig til at møde frem til gudstjenesterne. Tale-reten forklærede i nogle saa velvøkkte ord hvoreledes det at være slittig til at besøge gudstjenesterne opmuntrer presten i hans tunge arbeide mere end noget andet som kan være til opmuntring.

Emelie Enevson og Eleonora Ørevig sang flere vakre sange. Saa fulgte bevarning.

Paa familiens vegne vil jeg saa lov til at fremføre en hjertelig tak til alle som var med og ydede til denne vakre gave. Maa Gud rigelig vellykke alle som opmuntrer os til trofast i kirken arbeide og vellykkelse sit ord paa vore alles hjert. Amen.

D. Høgenes.

Hjertelig tak!

LEFSE
Alle normænd liker lefse. Mor kan lage dem om hun vil.

Servert varmt med Mapleine Sirup, er den god nok for konger og presidenter. Mapleine, sukker og vand giver bedste Sirup og giver maten smak. Forsøgt det!

CRESCENT

Dobbeltgjærende bakepulver

Tre Goder: "Tacoma Maid"

"Kona Blend" Express Coffee, Eders Grocer sælger disse Sorter Kaffe

Kona Koffee Co. Wholesale Roaster

Vor Beholdning af

SKO for Mænd, Kvinder og Børn er fuldstændig. Alle Størrelser.

Samuelson & Berg 1110 South K St.

-MOHR- Praktiske og nyttige Julepresenter for mænd og kvinder. HENRY MOHR HARDWARE CO. 1141 Broadway Tacoma

Flere "tracts" fra 7 til 30 acres hver af frugtbar dyrket Land i Parkland, Wash., nær Pacific Lutheran Academy. Til salgs hos LOUIS LANGLOW, Berlin Bldg. Tacoma, Wn.

NORSK SLAGTERFORRETNING PALACE MARKET

Ole Jacobsen Eier. 1554 Broadway Main 423

Ben Olsen Co. Plumbing and Heating. Main 592-A 2393 1180 Commerce Street Tacoma Wash.

3 lbs. Kaffe for \$1.00

We make our 35c per pound coffee our leader. We claim and we prove that no coffee in Tacoma is better, even if you pay 40c or 50c for same. One pound will convince you. Roasted every day. Drop in when down town. We dont deliver, which is one reason why we can give better value for the money.

United Tea & Coffee Stores In the front in Washington Market. 1120 BROADWAY.

Dr. J. L. Rynning
 Norsk Læge
 1625 National Realty Bldg.
 Kontor Tl. 7-2 til 4 Eftm. Om
 Bøddagene Iftige Aftale
 Tel. Main 7683, Madison 1003
 Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli
 Behandler Sygdomme i
 Gren, Næse, Hals og Bryst.
 Kontortid Kl. 1-5 e. m.
 Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
 Kl. 7-8 e. m.
 Kontor: 801-7 Fidelity Bldg.

Telefon: Kontoret Main 3378.
 Privatbolig Main 877.
Dr. Petersen-Dana
 LÆGE OG KIRURG
 220 Scandinavian-Am. Bank Bldg.
 Kontortid: 11-12 Form., 2-4 Em.
 og 7-8 aften. Søndage 12-1.

JNO. W. ARCTANDER
 NORSK ADVOKAT
 501-3 Lyon Bygningen
 Træns overfor det nye Courthouse
 3rd & James Seattle, Wash

Lien's Pharmacy
 Skandinavisk Apotek.
 Ole B. Ilaa. Harry B. Selvig
 DRUGS, CHEMICALS,
 TOILET ARTICLES,
 Recepter udfyldes nglagtig

C. O. Lynn Co.
 Skandinavisk Begravelsesbureau
 910-912 Syd Tacoma Ave.
 Main 7745 Tacoma, Wash.

P. OSCAR STORLIE
 NORSK
Begravelsesbyrå
 Licensed.
 Betrukken kiste, \$25.00 og op.
 Automobile ligvogn. Hjemligt klap-
 pel Forsendelse av den døde til
 hvilket som helst plads. De nyeste
 metoder bruges.
 Tel.: Madison 1122.
 5034 Union Ave. South Tacoma

Anthony M. Arntson
 NORSK ADVOKAT
 614-5-6 Fidelity Bldg.
 Phone Main 6305
 Tacoma Wash.

DET ER LET AT TILFREDS-
 STILLE ALLE.

 Serverer vor
 "Brick Ice Cream"
 Tag hjem en "brick" for din-
 ner. Phone Main 7919 for Pri-
 ser i større kvantaer, for Sel-
 skaber eller "socials."
Olympic Ice Cream
 "THE PURE FOOD CREAM"

ÆGTE NORSK
Grønsæpe
 Ogsaa automobile saape.
 Tag hjem en pall fuld. Hvis eders
 købmand el har den, saa den i
 fabriken—
 TACOMA SOAP MFG. CO.
 756-758 Market Street.
 Phone: Main 1520 TACOMA

Rød Chinook Laks
Hvid Chinook Laks
 Sort Torsk
 Røget og "kippered" Flak og forak
 Flak altid paa Lager.
 15th & Dock Streets
 Skriv til os paa Norsk.
NORTLAND FISH CO.
 Phone Main 138. Tacoma, Wash

Phone Main 2233
PETERSON
 PHOTOGRAPHER
 Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
 903 Tacoma Avenue

Fra Sjømandskirken i Brooklyn til Sjømandsmisjonens Sæener!

Naar jeg i aar kommer med mit fæddanlige oprøb om julegaver til vore sjøfolk, er det to ting, jeg tar med i betragtning. For det første vet jeg at der iaar er mange norske hjem, som har en søn i felten eller i marinen som der skal sendes en julegave til. Vil det muligens berøse, at det iaar blir vanskeligere at faa noget til vore sjøfolk? Mon det ikke snarere vil bringe mange til bedre at forstå, hvilken god gerning det er at glæde sjøfolkene til jul, som altid er borte fra hjemmet og forældrene, og som det ogsaa er saa vanskelig for disse at naa med en gave til jul. Dermed tænker jeg paa de mange, mange landsmænd som jeg saa min tur i sommer hadde den glæde at møte og fremlægge sjømandsmisjonens sak for. Der turde vel være en del, som fattet interesse for vore sjøfolk, og der var ikke saa saa, som ogsaa lobet at sende os julegaver. Tanken herpaa gjør at jeg med saa meget større frimodighet iaar tør vende mig til eder med bøn om ogsaa iaar at glæde havets sønner til jul.

Jeg maa tilslut faa nævne et par ord om en gave, vi fik her sidste jul den største vi fik. Det var mindre end \$50 fra en enkelt mand. Gaven var anonym, saa vi ikke engang kunde saa takke ham. Skulde giveren læse dette, saa bedes han hermed motiva for tak. Brevet ifrev sig pietetsfuld i en haand, der var mere yndt til haardt arbeid end til at pusle med pen og blæk. Det mere røre den store gave os. Muligens den kom fra en som selv hadde været sjømand eller fra en som paa anden maate hadde lært hvor godt han i grunden hadde det i sit gode lune hjem, og som paa denne maate vilde glæde andre og takke Gud for mottagne velgjørelser.

Vi ventet ikke saa store gaver av enhver, men enten de kommer i penger eller færdige julepresenter er de like kjærkomne. Og skriv saa ogsaa et par venlige ord til julehilsen for den uskendte mottager.

Med de bedste ønsker for en glædelig jul.
 Eders forbundne
 John Stefand,
 Sjømandsprest.
 111 Pioneer St., Brooklyn, N. Y.
 22. Nov. 1917.

Bøn! Virkelig Bøn!

Der tales meget i vor tid om bælfelse, og da mener man som regel, at syndere — verdensmennener vækkes til liv i Gud, og det med rette. Men det forekommer mig, at her trænges ogsaa virkelig vækkelser iblandt Guds børn. Jeg blir mer og mer bange for, at vi staar i fare for at foune ind i en tankekræmning — i tørre formuleringer og regler. Det blir saa almindelig. Man ikke negte for, at denne frugt ofte stadfæster sig fra mange mæler, men det som jeg særlig her vil vækkelser opmerksomheden paa, er hvorledes vi bruger bønner. Bøn skal jo være en samtale med Gud, en bøn om det vi trænger og en tak for det vi til enhver tid modtar. Men saa om det som for hver tid ligger os paa hjerte — munden fører frem hvad der ligger paa hjertedypet. Men ikke sandt, hvis vi mener, hvor ofte iaar vi ikke høre lange foredrag, som er alt andet end bøn. Man fortæller Gud saa meget raet — holder frem alt mellem himmel og jord, saa man tilslut ikke ved hvad det er, enten det er bøn eller præken. Som oftest blir det en klam af ord med svært litet indhold. Jeg kan ikke negte for, at jeg saa godt kan forstå den mand som fortæller om en som travngte 15 minutter til en bøn. Han sier: de første 5 minutter bad jeg med manden, de andre 5 minutter bad jeg for ham og de sidste 5 minutter bad jeg, at han maatte slutte. At det er noget i dette, som jeg her holder frem, vil vel ingen negte. Men, kjære brødre, la os naafe over os selv. Vi er faerret nærmere end vi tror nogen av os. La os før vi begynder at be vore klar over, hvad vi vil be om, da vil vor bøn vækkelser dreie sig om det. Skal vi begynne med en bøn

hør en oppbyggelse, saa maa det jo være hovedsaken om velgjørelse av ordet, først og fremst for de som er sammen og saa om den gjerning man nu er samlet om, da behøver bønnen ikke at være svært lang. Den kan være like indtrængende og barnlig for det. Saaledes ogsaa efter en oppbyggelse. — Korj men godt — og la os stræbe efter det. Til fultommenhet kommer ingen av os, men dersom vi er opmerksom paa det og stræber derefter, er det utrolig hvor langt vi kan komme. For tid kræver det, og vi kan ikke staa imod dette krav.

Dette gjelder da ikke bare bønner, men ogsaa præken. Det er da vitt sant at den gamle ord, at det er bedre at slutte for tidlig, end at holde paa for længe. Det har hændt mig et par ganger, at folk har sagt til mig: "Nu var du for lang." Hvor jeg blev glad! Jeg maatte svare: Gud sine lov, saa har jeg da ikke traktet nogen.

Maatte Gud saa lære os alt — haade av de og hvad vi skal be om og tale fællede at Guds navn forberliges og sjæle oppbygges. Jeg kan ikke glemme hvad den kjære biskop Saaefte sa til mig engang i min ungdom. Han sa: "Kjære gutten min naar du skal be til Gud, da skal du ikke prøve, du skal be fort og godt om det du trenger."

Na, hvor det har været mig til lærdom, og det blir mig det mer og mer. La os "paamine hverandre" og hjælpe hverandre, brødre! (S. i "Gylden.")

Kristi kraft.

En ung kvinne, datter af en jor-nem engelskmænd, var blitt onvænt til den Herre Jesus. Hendes far som bare levet for denne verden, blev ved underretningen herom aldeles usig selv av sorg. Efterat hun haade ved bønner og trusler forgæves hadde søgt at faa "disse griller" ud af hendes hoved, tog han hende med paa en udenlandsreise, førte hende omkring til alle adspredte og søgte paa alle mulige maater at drage hendes sind og tanker bort fra de himmelske ting. Dog den unge kvinde blev sin Jesu kjærligbed tro og kunde derfor ikke slippe sit Klenodie.

Lididst ubtænkte den forbitrede far et middel, hvorved han sikkert trodde at skulle naa sit maal, og skulde han allikevel holde kist ved sin Frelser, da vilde han gjøre hende arveløs og saaledes berøve hende al ut-sigt til nogen lykke her i verden. Han indbød et talrikt selskap, bestaaende af de fornemste adelige familier. Det skulde bli en værlig festlighet, og det var bestemt at flere af de unge damer, hvoriblandt ogsaa verdens datter, som netop var kommen til fred med Gud, skulde underholde selska-bet med sang. Faren hadde nu av-gjort sin plan saaledes, at dersom hans datter indvilget i at synge, skulde dette være et vidnesbyrd om, at hun atter vilde vende tilbage til ver-den; men hvis hun vægret sig, skulde hun for alles øine bli haanet og gjort arveløs. Den bestemte festdag kom, gjæsterner indfandt sig og alt efterkom festen freds frem. tiltog letfindigheten og gjæsternes munterhed. Na den bestemte tid fremtraadte den ene efter den anden av de unge damer og udførte under sterke bisidderinger sine sangnumre. Endelig kom ogsaa turen til verdens datter. Alles øine rettedes i et nu paa hende under spændt forventning. Uden uslen reiste hun sig og indtog sin plads ved pianoet. Derpaa sikket hun i stilhed til Herren, og efter et kort forvil sang hun med et alvor og en inder-lighet i hælken, som alene Guds aand kunde gi hende, følgende lille sang:

Al livets timer hastig rinder,
 Al verdens usle glæde vinder,
 Som kan ei give sjælen fred.
 Al lum et nu, saa er alt borte,
 Og naadens stund, den dære, forte,
 Dønkflites i en øgubhet.

Godt er al siebiffels glæde,
 Godt er af glans og frud hermede
 Not evighedens dype gru?

Hvad er al sorg og nød paa jorden,
 Naar vi i Gud er salig borden
 Og eier fred i sjæl og hjer?

Tak Jesus, at jeg dig nu eier,
 Din naade langt for mig opveier
 Al verdens brustne herlighet.
 O maa hvert jordisk haan end briste
 Jeg kan dog aldrig, aldrig misste
 Din uunderfulde kjærlighet.

Touerne hendsede. Livets og evig-
 hedens alvor hadde grebet selskabet;
 glæden og letfindigheten var forbi.
 Uden nogen samtale mere stiftes de
 alle og drog hjem. Farens modstand
 mod sandheden var brudt, og han
 graad som et barn. Da de var blit
 alene, vendte han sig i sin nød til
 datteren med spørsmaal om, hvad
 han skulde gjøre for at blive salig?
 Og Herren gav hans bedrøvede sjæl
 svar i rette tid, saa at han snart kun-
 de glæde sig i troen paa den Herre
 Jesus.
 (Tredobudet.)

Bød, hvor er din brød.

Mellem en kjænt just høiskolefor-
 tander, der angig er faldt hjem til
 Gud, og en høbenhamst prest, der
 mødtes paa Storebells færgen, ud-
 spandt der sig en samtale om døden,
 hvorom presten senere har fortalt
 følgende.

Efter at have tatt e nstund sam-
 men, sagde forstanderen:
 "Jeg er ikke bange for selve dø-
 den, den er jo kun et gode, som bringer mig hjem til Jesus men — der er to ting som gjør, at jeg ikke holder af døden. For det første er det skilsmisken fra alle de ting og alle de kjære, man har arbeidet med og for og har effekt berøvede, og for det andet er det fugeleiet, svagheden og alt det, der pleier at gaa forud for døden."

"Na," svarede jeg, "det saar De jo ikke det mindste at gjere med. Hvad de andre angaar, maa de jo længe dem helt i Guds haand og la-de ham sørge for dem, og hvad Dem selv angaar, saa er det jo slet ikke sikkert. De skal have et langt fugeleie eller svaghedsperiode. Nime-

Uhre, Sølv- og Guld-
 sager, Smykker
 til meget rimelige Priser
B. Paulson Hjørnet af 11
 & K Street

KAFFE PR. POST

 VI sælges 1 1/2 pund pr paces post til steder i første, anden og tredje "zone" for50c
 3 pund for\$1.00
 VI brønder "Northwest Best Coffee" hver dag. Vi mæler den coarse, medium eller fine for percolator eller pulveriseret. Sig hvorledes I ønsker den malet.
VOR GARANTI: Hvis ikke fuldstændig tilfreds, sender vi pengene tilbage uden et muk. Norske forstaar sig paa kaffe; vi tar hver samme selv. Vi giver ingen præmier, ingen tin can, har ingen agenter, vogne, automobile eller andre udgifter, derfor kan vi give den bedste kaffe, til laveste pris. Fem sorter kaffe er blandet i denne sort og sort salg tiltager stadig. En prøveordre er alt vi haaber paa til en begyndelse.
NORTHWEST GROCERY CO., F.
 13th & Commerce Street. Tacoma, Wash.

Parkland Mercantile Co.
 Stocks and Shill
GENERAL MERCHANDISE
 High grade groceries and fresh meats.
 Prompt Delivery. Tel. Mad. 106 J 3

Saa traf jeg ham ved et ung- og vil gaa mange af dem, der i vor tid arbeider saa forceret og rastløs, som De gjør, at De en dag saar et hjerteslag eller en apopleksi, og saa er de hjemme hos Gud med det samme."
 "Det er nu heller ikke for det," sagde han med stor alvor, "for jeg har prøvet at se ind i døden. For nogle aar siden var jeg alvorlig syg og led store smerter. Da troede jeg selv, jeg skulde dø; men da frien nærmede sig, og jeg beredte mig til at dø, tog Gud al frygten bort fra mig og gjorde mit hjerte helt stille. Og det vil jeg ogsaa bede ham om at gjøre, naar det bliver alvor."

The Pacific Lutheran Academy and Business College
 A Christian School for Young Men and Women
SCHOOL OPENS OCTOBER 15
 Prepares thoroughly for any College.
 Fully accredited by University of Washington. Twenty-one years' experience.
Courses:
 College Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, Music, Practical Architecture, Special Course for Foreigners.
 Enter any time.
 Cheaper to attend School than to pay Board at Hotel.
 For further particulars address
N. J. HONG, Principal,
 Parkland, Wash.

YOUNG PEOPLE'S COLUMN.

RED WING SEMINARY.

The third number of the Odin Lyceum course was given Friday, November 23. It was a concert by the Bothne Sisters, Dikka and Agnes, who entertained with music, singing and readings. The chapel was filled with an appreciative audience and the respective numbers were all well rendered. Greatest was the applause of the audience, however, when in the middle of the program one of the ladies stepped forth on the platform dressed in a Norwegian national costume and sang some Norwegian songs by Grieg, Kjerulf and Ole Bull.

—On Saturday evening, Nov. 24, Prof. Schmidt, our president, celebrated his silver anniversary. The students bought him a valuable set of silver which they presented to him in the evening after they had gathered in front of the house and surprised him by singing "Home, sweet Home."

The choir of Trinity church gave a song service on Sunday evening the 25th of November. Rev. Hoff, who is himself an able baritone, instructs the choir.

A Red Cross benefit concert was given in the seminary chapel Monday evening, Nov. 26.

On Thanksgiving day both the Norwegian Lutheran congregations of Red Wing gathered in Trinity church, where Prof. Rostad delivered a stirring sermon. Rev. Hoff and Rev. Meland were both out of town having services in their annex congregations.

Dr. Kildahl, the vice president of the new church body, preached a very interesting mission sermon in Trinity church last Sunday.

The Lutheran League of St. Peter's church gave a Thanksgiving program Sunday evening, December 2. Prof. Wick, of Red Wing Seminary, spoke and the young people furnished music, singing and readings. These meetings are held once a month.

WHAT IS THE BUSINESS OF THE CHURCH?

By John H. C. Fritz.

There is no business like unto the church's business: none as great, none as important, none as glorious. What is the church's business?

The man outside of the church

Passende Jule-Presenter

URE, alle sorter, KLOKKER,

SÖLV og GUL SAGER,

RINGE, BROSCHER, SLEBET

GLAS, ETC.

Bedste udvalg i Tacoma, til vore

mlandelige rimelige priser.

will be puzzled to answer this question on the basis of his observations. Many churches in our day are doing that which is not the church's business: they are engaged in mere social reforms, they are meddling in politics, they are providing all manner of diversion and amusement (even of an objectionable nature), they are in the money-making business with fairs and bazaars, and even do not stop short at lotteries. And what about the preaching? Many pulpits have been turned into lecture platforms, from which so-called preachers speak on a large variety of topics, many of which have nothing at all to do with the spiritual and eternal welfare of man. Doctrinal preaching has gone out of fashion, Bible texts are used as mere pre-texts, the old gospel of salvation has been made to give place "unto another gospel, which is not another." Denominational lines are being wiped out without the doctrinal differences having been settled. So-called Christians fraternize even with Jews and other unbelievers. A "go-as-you-please Christianity" is in greater favor with many than a Christian life in accordance with Bible teachings. Many of the churches of our day have become materialistic; they are neglecting the higher things of the soul and of eternity. A mere outward, or worldly righteousness, is considered sufficient evidence of a Christian character. The program of the church of today, we are told, is the "social program of Jesus," but it is a program, in which Jesus as Redeemer and as Son of God, has little or nothing to say. And in spite of all, we are informed by some, that the church has never been truer to its purpose than it is today, and that we are living in the very dawn of the golden age.

In the mean time the world about us is lying in wickedness. A large number of the people in this our so-called Christian country are outside the churches. Vice and crime, sin of every description and in its grossest form, are sweeping down, like unto a deluge, upon our land; drunkenness, theft, robbery, graft, immorality, divorce, murder, and the like. Our law-courts are kept busy; our jails and penitentiaries are filled. The people are money-mad and pleasure-mad. Reverence is fast losing a place in American life, especially among the young. The American family is gradually being reduced in size by the deliberate prevention of childbearing. Labor troubles are on the increase, Political intrigue is undermining good government. Our nation, richly blessed by God in natural resources, is wasteful to the extreme. Everywhere we find symptoms of a decaying people, physically and morally.

Is the Church of Our Day Meeting These Conditions?

Generally speaking it is not. How can it? "If the salt have lost his savor, wherewith shall it be salted?" "The perils of present day Christianity," says an editorial writer in the "Watchman-Examiner" (Baptist), "are the development of organic activity without the cultivation of personal piety, the growth of liberty into license, the substitution of sentimentality for love, the changing of loyalty into liberalism, and the degradation of Christianity to the level of the ethnic faiths." These perils have in many cases already become sad realities.

"Has the Pulpit Lost Its Power?" Small wonder, in view of conditions, that this question has of late often been asked. This question, though, is not equivalent to

the question, has the preaching of the Gospel lost its power? The Gospel has even today not lost its power, but the pulpit, which has failed to preach this Gospel, has lost its power. "The Gospel of Christ" is even today, as of old, "the power of God unto salvation to every one that believeth." And it is the church's business to preach this Gospel. So says the Head of the Church, our Lord and Master, who has put the church into this world and unto whom alone the church is responsible. What does he say? He says, "Go ye into the world and preach the Gospel to every creature. He that believeth and is baptized shall be saved, but he that believeth not shall be damned." The church accordingly is a soul-saving institution. To save souls by the preaching of the Gospel of Jesus Christ is its business. This is its only business. This is its business everywhere and at all times.

Sin has brought all misery into the world. Man is by nature a sinner. "The imagination of man's heart is evil from his youth." "The wages of sin is death." Only when sin is eliminated, is there escape from misery and hell. Man cannot free himself from sin. Left to himself, he must be miserable now and forever. All heathen religions of nature man, show no way of escape. The Christian religions of nature man, show no Gospel of salvation. What does it say? "God so loved the world, that He gave His only-begotten Son, that whosoever believeth in Him should not perish but have everlasting life." The Gospel teaches that the sinner is saved, not by his works, but by grace, for Christ's sake, through faith. To preach this saving Gospel is the church's business.

The preaching of the Gospel makes both for temporal and eternal happiness, and makes good citizens in both kingdoms: the kingdom of heaven and the kingdom of this world. The Gospel calls sinners to repentance and faith. The Gospel puts man right with God, he will be right with man. Nor does the Gospel ignore the temporal wants of man. On the contrary, it says, "Seek ye first the kingdom of God and His righteousness, and all these things (food and clothing), shall be added unto you." Yes, "godliness is profitable unto all things, having promise of the life that now is, and of that which is to come."

The church which does not preach the Gospel is not only not true to its calling, but is missing the only opportunity to lift a fallen race to the very joys of heaven.

The Church of the Reformation, the Lutheran Church, is the Gospel church. We say it very humbly, for we are not worthy that God should bestow such grace upon us. We speak it very boldly, lest we should be unthankful to our God, unfaithful to our Lord and Master Jesus Christ, and unkind to our fellow-sinners, who are in need of the Gospel just as much as we are. We mean to preach the Gospel unto the world.

"God will not give His Spirit," said Luther, "except through His Word, for, if this were not so, He would not have commanded to write it, preach it, read it, hear it, sing it, speak it." Again he said, "There is no greater grace given upon earth than the preaching of the Word of God; and there is no greater misery upon earth than the withholding of the same."

Again, "Through the Gospel Christ gives the Holy Spirit into the heart of man, forgives sin, and gives the hope of everlasting life."

Luther was pre-eminently a Gospel preacher. The subject of his preaching was "the glory of

God in Jesus Christ." He said, "We preach always Him, the true God and Man, who died for our sines, and rose again for our justification. This may seem a limited and monotonous subject, likely to be soon exhausted, but we are never at the end of it."

With his preaching, Luther moved Germany, Europe, and the whole world. It is the only kind of preaching that will move the world. The preaching of Christ crucified will even now be unto many a stumbling-block and foolishness, but unto them which are called, Christ is the power of God and the wisdom of God. The preaching of the Gospel alone can supply the greatest need of man for time and eternity.

Christ's command to preach the Gospel bids us to declare all the counsel of God, to preach the whole Bible, as God has given it, without adding thereto or subtracting therefrom. The Lutheran Church glories in the fact, that by the grace of God, it is the Bible Church. The Lutheran Church does not interpret the Bible, but lets the Bible interpret itself. In Lutheran theology there is no place for the decrees of popes and councils, nor for the many differing opinions of other men. The Lutheran Church has never thought of changing its doctrinal confessions, for its doctrines are not its own, but are the teachings of Christ and the apostles.

To the Church of Our Day the Lord says, "Stand ye in the ways, and see, and ask: for the old paths, where is the good way, and walk therein, and ye shall find rest for your souls." The church's business is to teach the Bible, to preach the Gospel of Jesus Christ. Let the church of our day know its business, understand its business, attend to its business. The great need of our times are men in the pulpits, who like unto Luther, are men of a poor and contrite spirit and who tremble at the Word of the Lord, men who have the courage of their convictions, men who are filled with a sincere and self-sacrificing love to their fellow-sinners. The great need of our times are Christian people, who believe, and live, and spread the Gospel of salvation. By the Gospel of Jesus Christ, sin is abolished, righteousness restored, lives made happy, souls saved, God glorified.

Verily, there is no business like unto the church's business.—Am. Luth. Publ. Bureau.

THE TREACHEROUS KISS.

"Judas, betrayest thou the Son of man with a kiss?" Luke 22: 48.

To use a kiss in the ministry of betrayal is like using a sacramental cup to poison a friend. The very worst form of devilry is that which garbs itself in the robes of an angel of light. Evil which wears its own clothes is sufficiently repulsive, but it is not nearly so repulsive as when it counterfeits goodness, and decks itself in adornments stolen from the wardrobe of virtue. If betrayal comes with a curse and a frown we know how to interpret its approach, but when it comes with smiles and kisses it can deceive the very elect. This kiss of Judas wounded the Lord far more deeply than did the nails which fastened him to the cross.

And we, too, can do our evil behind appearances of virtue. We can plan mischief on our knees. We can appear unto men to pray while all the time we may be busy hatching schemes to wrong our brother. We can even join the Lord's holy church for a badge of respectability. Our membership appears to throw the light of sanctity over our life, and the soft and mellow beams become a kind of screen behind which we can engage in question-

able deeds. "Oh, she is a member of the church, and it must be all right!" And thus does membership act as a screen instead of being a lucid transparency through which we can see into the deepest depths of the consecrated soul. Yes, we can betray the Lord with a kiss!

Let us beware of religious cloaks. Let us beware of borrowing the livery of the saints to hide the devices of the sinner. If we are going to betray the Lord let us do it openly and not by assuming the mood and manners of a friend. But why betray the great friend who sticketh closer than a brother? Let us rather pledge him a deeper fealty, and ceaseless service and sacrifice.

J. H. J.

WAITING HOURS OF LIFE.

"Therefore will the Lord wait that he may be gracious unto you."—Isaiah 30: 6-18.

We are all familiar with the waiting hours of life. In nature there are days when the earth seems asleep. The fish does not rise in the pool, the bee drones past in the sumbrous air, there is no motion in the trees or across the grass. We have waited in the sick-chamber when there has been hardly a sign of vitality in

the dear object of our fond affection. Mary and Martha knew what it was to wait four days on the tiptoe of expectation. Will that step never be heard down the path? Will that letter never come to hand? Will that closed door never open? Are our prayers lost like carrier-pigeons at sea? Hath God forgotten to be gracious and in anger shut up his tender mercies!

No, God is waiting that he may be gracious, i. e., until the exact hour strikes when he can interpose to the best advantage. When the storm press'd hard on the disciples, Jesus was by no means indifferent. It was hard for him to keep away. He was watching the boat amid the waters as the morning broke, and came not a moment too early, but not a moment too late. The great peril is, when God delays to help us, that we should make the mistake of Abraham when he married Hagar, or of these statesmen, who sent an embassy to Egypt for help against Assyria. "Blessed are they that wait for God." None of them that look for his coming will ever be left desolate. "My soul, wait thou only upon God." "He will be very gracious at the voice of thy cry." F. B. M.

DEN GLADA JULBUTIKEN

Passende Presenter

FRAN VAR STORA MÖBELAFDELNING.

Hvarje år blifva presenter af möbler allt mer populära och som ett resultat däraf har äfven julhandeln nu blifvit mera anlagd på det praktiska och nyttiga.

Vi hafva två våningar fulla med möbler, och de innehålla ett rikt urval af passande och nyttiga julpresenter.

Telephone Stand \$16.50

—Solid mahogany stand and stool, as illustrated, with movable arm bracket for phone and shelf for book. The stool slides under the stand when not in use.

Sewing Table

—Solid mahogany table with drop end leaves, and 2 large drawers; top extended 16x32 in. Priced \$32.50.

Gate Leg Table

—Solid mahogany, brown dull finish; top extended 22x30 in. Priced \$16.50.

Library Table

—Solid mahogany, Queen Anne style; top 28x45 in. Priced at \$40.00.

\$4.00 Folding Card Tables, \$2.95

—Very substantially built folding tables, legs are very rigid and well braced, and equipped with gliders.

—The top is 30 in. square and covered with green imitation leather.

—Regular value \$4.00; special Friday, a limited number at \$2.95. —Fourth Floor.

ELFENBENS ARTIKLAR

Vi hafva ett rikt lager af fina, hvita elfbensvaror, särdeles passande som acceptabla julpresenter såsom Mirrors, Trays, Powder Boxes, Dressing Combs, Picture Frames, Candle Stick and Shade, etc., allt till specielt pris per artikel 50c

HALFPRIS-FÖRSÄLJNING AF

Damers Kläder

DAMERS KOSTYMER, VARDA \$35 TILL \$89.50

DAMERS KAPPOR, VARDA \$15 TILL \$100

Half Pris

Vi er eneagenter i Tacoma for de berömte

Red Cross Shoe

for damer og

BROCKTON CO-OPERATIVE SKO FOR MÆND

Vi har et stort lager av solide, gode sko for børn.

VORE PRISER ER KORREKTE.

HEDBERG BROS.

1140 Broadway

Tacoma